

(המשך מעמוד 36)

שם: "למען טדי קולק כראש עיריית ירושלים". האגודה הוקמה עליידי איש הי מאפיות הירושלמי הוותיק, דני אנגל. אחד מראשי אגודה זו התגיב: "שלה הוא ארי ספיר, מנכ"ל בנק כללי בירושלים. הי בנק שבבעלות הברון אדמונד הירוטשילד. אנשי מצא חיפשו ומצאו, כי חלק ניכר מספרי קרן ירושלים, הקרן המממנת את מרבית פעולותיו של קולק כראש עיר, מופקד או עבר בבנק כללי. הקשר, לדעתם, בין מטה הציבור של קרן ירושלים לבין כספי קרן הציבור של קולק, השוד, אנשיו של יהושע מצא מנסים בימים אלה במלוא כוחם להשיג את מאזני קרן ירושלים ואת מיספרי השבון הבנק של קרן זו. המנהלת עליידי ירדיתו האישי של קולק רות חשין, כדי לנסות להצביע על הסכנה שבקשר בין כספיה אלה לכספי הבחירות של מטה קולק, אם כי הדבר קשה עליהם. למרות שקרן ירושלים היא קרן ציבורית, שהוקמה למען ירושלים ולמען פעולות פיתוח העיר, נשמר חלק גדול מפעולותיה בסוד, ומאזנה אינו חופשי לפירסום. פרשה אחרת שתפריע לקולק היא זו של מירון בנבנישתי. בנבנישתי, סגן ראש העיר, היה מנערי קולק במשך שנים רבות. הכיסטוריון ובנו של סופר, היה בנבנישתי. האיש הקרוב ביותר אל קולק, ידימינו בכל פעולה בעירייה ואישיותו לכל דבר.

ירושלים

אחת

אל יום הרומן בין בנבנישתי לקולק הסתיים לפני תקופת מה. יש טענה עגום כי רוגי פיננטי, מי שמנה עליידי קולק כמנכ"ל העירייה, התקנא ביחסים שבין קולק לבנבנישתי הצליח לטרפד אותם. כמו אצל זוג נשוא ואיהב שנפרד, גם בין קולק לבנבנישתי היתה הפרידה קשה. המריבות בין השניים מזכירות בי אפיין גירלדים ובחומרתן את העולם ה תחתון. קולק מנסה לה זמן רב להיפטר מבנבנישתי, אולם זהו כד הוא זקוק לרוב של שני שלישים מחברי מועצת העירייה — רוב שאין לו.

לפני כשבוע, אחרי שקולק סירב לתמוך בבנבנישתי בסיכסוך ענייני שהיה לזה עם מהנדס העיר אמנון גיב, בעניין של בניית ניוון תחיקרעי בליכר ציון בירושלים, ניהל בנבנישתי עם קולק שיחה קשה. שבה אמר לו בין השאר: "בצורה כזו איני יכול לעבוד". למחרת נדהם בני בנבנישתי לשמוע, ברדיו, כי טדי קולק קיבל את התפטרותו. לקולק היה נוח לקבל את המיפוט. הנאמר במקומות עבודת עשרות פעמים ביום — "בצורה כזו איני מוכן לעבוד" כהודעת התפטרות של סגנו, הוא מיהר לקבל אותה. לבנבנישתי לא נותר אלא להודיע לקולק, במיכתב רישמי, כי לא זכור לו כלל שהוא התפטר, וכי קבלת ההתפטרות ושימתו של קולק היו מוקד דמות מדי.

כמה ימים לאחר מכן נקראה מועצת העיר בירושלים להצביע על הצעתו של קולק כי הוא ירוץ בבחירות שלא בשם המערך. אלא תחת השם "ירושלים אחת". בבנישתי, יחד עם עוד ארבעה, שאחד מהם הוא אחיו, התנגדו להצעה מול 120 חברי מועצה שקיבלו אותה. כאשר התבקש בבנישתי מאוחר יותר לבוא לחתום, יחד עם חברי המועצה האחרים, על הודעה בכתב, שבה הוא פורש מסיעת המערך והצטרף לסיעה חדשה, הוא סרב. קבע כי החלטת מועצת המחוז עמדה בסתירה לי חוקת מיפלות העבודה, וכפיית כלגי תריום קולקטיווי.

כיששע זאת קולק, הוא הגיב בחריפות. הוא שיגר מיכתב אל בנבנישתי עם הע תקים אל כל סגני ראש העיר, ובו ביטל את כל סמכויותיו של בבנישתי והציגו כלי ראש מתוכן. קולק אינו יכול, כאמור, לפרט את בבנישתי מתפקידו כסגן ראש עיר, או לסלק ממועצת העירייה, אך הוא יכול להתיר לו לא סמכויות וללא עבודה. כיום ראשון השבוע הודיע בבנישתי על התפטרותו.

בבנישתי אינו חושב לוותר, ומתכוון כפי הנראה להילחם בקולק. ייתכן גם כי בנישתי יחליט לרוץ בבחירות למועצת העירייה ברשימה עצמאית, או "רשימת העיר האמתית", כפי שיכנה אותה. עסקניה המיפלות בירושלים צופים, כי בעמדה כזו לא לבנבנישתי סיכוי להעביר מנט או שניים, וברור שאחרי הבחירות יעבוד בבנישתי עם סיעת הליכוד — נגד קולק. בעיית נוספת של קולק היא זו של הציר בור הדתי בירושלים. 27 אחוזים מציבור הבוחרים בירושלים הם דתיים. לעומת 12 אחוזים במוצע בשאר חלקי הארץ, מלבד

במדינה

(המשך מעמוד 36)

ציונותי האוויר של אל"ע, הופסקה חלוקת הצהרון. התבטאויות מעיבות. החרם הר מקורי הוטל השבוע. מזה זמן רב שבחוגי ציונותי האוויר של אל"ע שורת התמרי מרות כלפי מעריב. תחילה היתה זו כתבתו של הכתב הכלכלי של הצהרון הימני, יובל אליצור, שהתייחסה לשביתתהדיילים לפני שנים אחדות. אליצור כתב אז כתבה בשם "הדיילת הערומה", וממנה ניתן היה ללמוד שהשביתה הוכיחה את אינחיצותם של דיילים בטיסות. אחר כך פרץ סיכסוך נוסף בין החברה הלאומית לדיילי האוויר, על רקע הפעלת הקו החדש למונטריאול. גם אז נקט כתב הצהרון בעמדה עוינת לדיילים. ועדהדיילים פנה אז לעורך מעריב, שלום רוזנפלד, בתלונה, העורך הבטיח שבעתיד לא ייכתבו דברים מבלי לקבל תגובה של אנשי צוותי האוויר, והגישה תהיה יותר מאוזנת.

לפני שבועיים הוגדשה, לדברי הדיילים, הסאה. הכתב הכלכלי של מעריב פירסם טבלת שכר של אנשי צוותי האוויר. לדברי האוויראים, היתה בטבלה הטעיה רבה של הציבור, שכן המיספרים שפורסמו הכילו את מחיר העלות של העובד לחברה, ולא את השכר שאותו הוא מקבל ליד, וההבדל הוא, כמובן, משמעותי. בעיקבות הפירסום כתב הפיליטונאי יוסף לפיד מאמר עוקצני, שבו תוארו טיסי החברה כמי שרוחצים בשמפניה, ודיילי החברה תוארו כוותרים שאינם מסתפקים גם במשכורות של ראש הממשלה.

כאן כבר לא יכלו ציונותי האוויר להבליג, ואחד מהקברניטים הבכירים, גידעון ("גיד") אברנאל, כתב מיכתב-תגובה ל מעריב המיכתב לא פורסם עד היום. ר ציונותי האוויר החליטו להפסיק את חלוקת הצהרון במטוסים. כדי למנוע ביזבוים מייתורים של כספי החברה, טרחו הדיילים להודיע להנהלת החברה שכדאי להפסיק

בניברק. בכל מערכת בחירות עולה הצי בור הדתי בירושלים בשני אחוזים לערך, כך שבעוד כ-15 שנים יהיה לציבור הדתי בעיר רוב מוחלט. קולק השכיל להגיע להסכם מתחת-לשולחן עם הרב פורוש, מנהיג אגודת ישראל ופועלי אגודת ישראל בירושלים. כיום יש לפורוש ארבעה מנדטים במועצת העירייה. על-פי ההסכם בין קולק לפורוש, תיווצר בין "ירושלים אחת" לבין האגודה קואליציה מייד אחרי הבחירות. להסכם דומה עם המפד"ל, שגם לה ארבעה צירים במועצת העיר, לא הצליח קולק להגיע. ונראה כי המפד"ל נמצאת פחות או יותר בכיסו של מצא.

שהדקרב נוסף יהיה הסקטור הערבי בעיר. מתוך 1600 אלף בעלי זכות בחירה בירושלים, יש כ-40 אלף ערבים. בקרב הציבור הערבי יש לקולק רוב מוחלט, וציבור זה בוודאי לא יצביע עבור מצא. אולם בעייתו של קולק היא כיצד להביא את הבוחר הערבי אל הקלפי. בבחירות שעברו הצביעו כ-4,000 בוחרים ערבים ללבד למועצת העירייה, ואין להניח שה שנה יצביעו הרבה יותר. קולק מינה כראש המטה שלו בסקטור הערבי את יוסף גדיש, העוסק בענייני חינוך בעירייה ומי שהיה לפני שנים רבות ראש עיריית עכו.

בגין יתמוך

במצא

אל מדי מערך בחירות ובעיות שמה מתייצב יהושע מצא. שהוא מזה שבועה שנים סגן ראש העיר ו-12 שנים חבר מועצת העיר, ובקניניה האחרונה היה ממונה על שיפור פני העיר. עיקר מאבקו של מצא יהיה, לשכור את הבלוף הזה ששמו טדי קולק. מצא טוען כי מרבית הדברים שבהם מתהדר קולק עשה בעצם הוא עצמו כמו הגינון הנרחב של העיר, שמירת יופיה של ירושלים ושמירת נקינותה. "אני עושה את העבודה והוא, בעזרת יחסי ציבור ומירה אברך, לוקח את התהילה", אמר. לדיברי מצא תהיה מערכת הבחירות שלו מבוססת על הטענה כי קולק הוא אדם חלש אופי ועייף, וכי בשנתיים האחרונות אין הוא מנהל לאמיתו של דבר את העירייה אלא פקידים שהוא שבוי בידיהם, וכי ירושלים זקוקה לראש עיר, "אני מוכן שקולק יהיה אצלי, כשאני אהיה ראש עיר, שירחוק או נשיא קרן ירושלים, כי דברים האלה הוא טוב. את העבודה השחורה של ניהול העיר הוא צריך להשאיר בידי", אומר מצא לבוחריו.

מצא ריכז סביבו כמה אנשי-מיקצוע שיערכו עבורו את תעמולת הבחירות, וטר עז כי לא יחרוג מן התקציב הממלכתי שיינתן לו. בראש מסע הבחירות של מצא עומד נתן ברון, בעל בית-ספר לעיתונאות ובעל חברה רשומה לניהול מסעי-בחירות. ברון עמד בראש מסעי-הבחירות של שלמה ("ציצ") להט לעיריית תל-אביב לפני ארבע שנים, והיה גם רכז הבחירות של מיפלתו של אריק שרון.

לברון יעזרו במטה של מצא איש יחסי הציבור והפירסום הירושלמי מני הירש, והגרפיקאי התל-אביבי ראובן אדלר. מצא אינו מוכן עדיין לנקוב אף בשם אחד מאנשי הרשימה שלו בבחירות למר עצת העירייה, אך הוא מבטיח שהיו שינוי יים רבים ברשימה, וכי דמויות רבות, ש אינן מזוהות כעסקנים מיפלתיים, יופיעו בה. מצא מסתמך מאד על הבטחתו של ראש-הממשלה, מנחם בגין, להיתר למסעי הבחירות שלו. לדבריו הוא יידי אישי של בגין, למרות שמצא לא היה חבר אצל

אלא דווקא בל"י, והוא מאמין כי לא רק בגין ישמור על הבטחתו, אלא אישים ממלכתיים נוספים מהליכוד יופיעו עבורו בבחירות. בשיחות אישיות מודה אומנם מצא כי לדעתו קשה, או כמעט אי-אפשר, להביא את קולק במירוץ לראשות העיר, אולם הוא בונה רבות על העובדה שהיה לו רוב במועצת העיר, וכי קולק לא יחזיק מעמד כראש.

אם אכן ייווצר מצב זה, נראה כי בירושלים את הסתיים מערכת הבחירות ב-7 בנובמבר אלא ח"משך גם חודשים רבים אחר-כך. מצא וחבריו יעשו כל שביכולתם להמאיש את התפקיד של קולק ולגרום את התפטרותו, כדי שמצא עצמו ייבחר כראש עיר. מצב זה נוצר רק משום שהחוק החדש לא נתן סמכויות מספיקות בידי ראשי ערים לפעול ללא המועצה שלהם.

החוק החדש ויוזמיו, ביניהם טדי קולק עצמו, לא השכילו לצפות מראש מצב שבו יהיה ראש העיר איש מיפלת אחת שיאלץ להתמודד נגד קואליציה יריבה. עתה עלול קולק לשלם ביוקר על מאבקו לשינוי שיטת הבחירות לעיריות.

ק ידה רובצת על פיתחת-רפיה. רק הבקאים ברוי הקבלה יכולים לי אתר את מקור הקללה. ייתכן כי הקדושי בורוך-הוא כועס על הנחלנים, שהתיישבו על אדמה שממנה גורשו הבדואים באכי זריות עליידי אריק שרון. אולי קילל את המקום אחד הילדים הערבים בני ה-6, העובדים שם עשר שעות בשכר-רעב. העובדה היא עובדה: בצורה מיסתורית, שאין לה הסבר הגיוני, נכשל כל מעשה של המתנחלים.

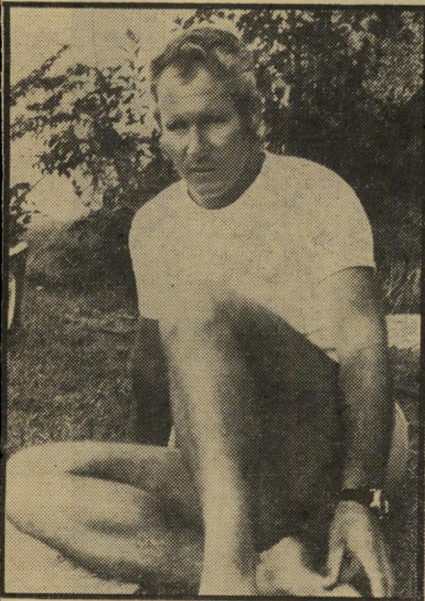
התמימות

שנוצלה

הנה, למוש, הפרשה המורה והמפ קס חידה של בית-הארץ לעגבניות, שי קם במשך שדות.

יוזם אבני
„נתקענו“

חברי-מושב בני-יוסף
„ניצלו את התמימות...“

בית-הארץ הענקי, שהוקם במשותף עליידי שדות ונתיבי-העשרה — שני הי יישובים הוותיקים בפיתחה — נסגר הי חודש, זמן קצר אחרי הפעלתו. המיפעל, המשתרע על שטח של שביעה דונמים נחשב, עד להפעלתו, לגדול ולמושוכלל במסגו בארץ, ואף באירופה. ההשקעה הס תכמה ב-26 מיליון לירות, שהגיעו ברובם ממקורות ממשלתיים. במיפעל יש מכונות משוכללות ביותר למיון העגבניות ולאריותן. מערכת-הבקרה

כרכל שוורץ

טוב לשבועו, טוב לצהרון

לאלתר את קניית הצהרון, שכן ממילא הם מתכוונים להשליך את כל הגיליונות לפח האשפה. לפני חלוקתם. תקדים „העולם הזה“ סמכ"ל הי מיבצעים של אל"ע, הקברניט יעקוב מורגן, ראש אגף השירות לנוסע, ודובר החברה, הובאו בסוד ההחלטה. מורגן הת נגד בתוקף, ואף ניסה לשכנע את הדיילים לבטל את ההחלטה. „זהי פגיעה בחופש העיתונות“, טען, „אי-אפשר ללחוץ בדרך כזו על העיתונות! זהי חטנות! גם את ההנהלה משיצים בעיתונות!“

על כך העיר איש ועדהדיילים, הכלכל עמי שוורץ: „העיתון היחיד שמתח אי פעם ביקורת על ההנהלה הוא השבועון העולם הזה — ואותו אתם אינכם מחלקים לנוסעים!“

ואכן: לפני עשרים שנה הטיל אל"ע חרם טוטאלי על העולם הזה, אחרי שה שבוועון מתח ביקורת על המנכ"ל דאן, אפריים בן-ארצי, מאז נשאר החרם על כנו, ובשום מטוס של אל"ע אין מחלקים את השבועון.